ת"צ 40646-05-23 צוברי נ' שקורי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט עדי סומך

תובעים	**ליאור צוברי ע"י ב"כ עוה"ד**
	נגד
נתבעים	**ראובן שקורי ע"י ב"כ עוה"ד**

פסק דין

לפניי מונחת בקשה מוסכמת ומשותפת להסתלקות מבקשת אישור התובענה כייצוגית, הבקשה הוגשה מכוח הוראות סעיף 16 **לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006** (להלן: "**חוק תובענות ייצוגיות**") ותקנה 11 **לתקנות תובענות ייצוגיות, התש"ע-2010** (להלן: "**תקנות תובענות ייצוגיות**). במסגרת ההסכמות בין הצדדים, עותרים הם אף לדחיית תביעתה האישית של המבקשת, וכן לפסיקת גמול למבקשת ושכר טרחה לבאי כוחה.

לאחר שבחנתי את נימוקי הבקשה ואת נסיבות העניין, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת ההסתלקות באופן חלקי. לפיכך, אני מורה על מחיקת הבקשה לאישור התובענה כייצוגית ועל דחיית תביעתה האישית של המבקשת.

מבוא

1. ביום 16.05.23 הגיש המבקש את התובענה דנן וכן את הבקשה לאישור תובענה כייצוגית בטענה כי המשיב אשר בבעלותו "מאפיית האחים שקורי" הפר את חובתו להפריד בין משקל אריזתם של מוצרי המאפה לבין משקלם נטו של המוצרים עצמם בעת המכירה. לטענת המבקשת, המשיב ביצע שקילה מצטברת של המוצר יחד עם אריזתו, באופן שהשית על הצרכן עלות כספית עבור משקל האריזה לפי תעריף המוצר הנמכר. נטען כי התנהלות זו עולה כדי חיוב יתר של קהל הלקוחות, הנדרשים לשלם עבור אריזת המוצרים השקילים מחיר הזהה למחיר המוצר עצמו.

עילות התביעה אשר פורטו בפרק ו' בבקשת האישור הינם כדלקמן: עילות תביעה מכוח חוק הגנת הצרכן; הפרת חוזה בהתאם לחוק החוזים ((תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970; הפרת חובה חקוקה כמפורט בפקודת הנזיקין [נוסח חדש]; ועיה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.

2. ביום 06.11.23 הוגשה על ידי המשיב תשובה לבקשה, להלן תמצית טענותיו:

המשיב סבור כי הבקשה דנא אינה אלא ניסיון מובהק לשימוש לרעה במוסד התובענה הייצוגית, תוך הפגנת חוסר תום לב קיצוני ומובהק. המדובר בנדבך נוסף בתופעה רווחת ופסולה של הגשת תביעות סרק על ידי תובעים סדרתיים, כאשר בעניינו הוכח כי המבקשת פועלת בשיטתיות ובצוותא עם בן זוגה ובא כוחה, המעורבים בהגשת תביעות רבות בעילות זהות ממש. המבקשת בחרה במודע להימנע מביצוע פנייה מוקדמת למשיב, ותחת זאת שקדה במשך כחמישה חודשים על איסוף ותכנון מלאכותי של עילת התביעה; זאת, על בסיס בדיקות נקודתיות גרידא שאינן משקפות מדיניות עסקית כלשהי ובוודאי שאינן מקימות עילה לייצוג קבוצה. יתרה מכך, הבקשה נעדרת כל תשתית ראייתית ממשית, שכן היא נסמכת על "שקילות ביתיות" חובבניות, נטולות תוקף מדעי או בקרה, ואינה נתמכת בחוות דעת מומחה כנדרש. המשיב, אשר נבצר ממנו לנהל את העסק באופן שוטף בתקופה הרלוונטית בשל מצבו הבריאותי, הקפיד להנחות את עובדיו ובניו לפעול בדקדקנות בהתאם להוראות הדין, לרבות הפחתת משקל האריזות ותמחור כדין. משלא הוכח קיומה של קבוצה נפגעת, ומשלא הוצגה ולו תלונה אחת של לקוח אשר ניזוק לכאורה מהתנהלות המשיב, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את הבקשה על הסף ולהשית על המבקשת הוצאות ראויות.

3. ביום 31.03.24 הגישה המבקשת את תשובתה לתגובת המשיב ולהלן תמצית טענותיה: במסגרת הגשת התשובה לתגובת המשיב, כפרה המבקשת בטענות המשיב והדגישה כי למעשה קיימת מצדו הודאה בביצוע ההפרות המפורטות בבקשת האישור. לשיטתה, טענת המשיב כי מדובר ב"תקלות נקודתיות" נטענה בעלמא, ללא כל תשתית ראייתית המעידה על ביצוע קיזוז בפועל של משקל האריזות. המבקשת אף הציגה ראיות נוספות מהתקופה שלאחר הגשת התובענה, המלמדות, לטענתה, על הימשכות המחדל ועל אי-הפחתת משקל האריזות כנדרש. בסוגיית התשתית הראייתית, טענה המבקשת כי אין כל חובה שבדין לתמוך את הוכחת השקילה בחוות דעת מומחה; מה גם שקיימת הלימה מלאה בין תוצאות השקילה העצמאית שביצעה לבין הנתונים המופיעים בחשבוניות

הרכישה של המשיב, עובדה המעידה על תקינות ודיוק משקלה של המבקשת. אשר לסוגיית הפנייה המוקדמת, הבהירה המבקשת כי לא קיימת חובה סטטוטורית להקדים פנייה כזו טרם הגשת תובענה ייצוגית, וכי מכל מקום, עמדת המשיב כפי שהוצגה בהליך זה מלמדת כי פנייה כזו ממילא לא הייתה מביאה לפתרון המחלוקת והייתה מתבררת כחסרת תוחלת.

4. במסגרת ההליך, ניאותו הצדדים להפנות את המחלוקת לפתרון מחוץ לכתליי בית המשפט באמצעות הליך גישור, אשר התנהל בפני המגשר, עורך הדין אבי בן מאיר. בסיועו של המגשר ובהתאם להמלצותיו, גיבשו הצדדים מתווה מוסכם המוצא את ביטויו בבקשת ההסתלקות המונחת לפתחו של בית המשפט.

<u>בקשת ההסתלקות המוסכמת והמתגמלת</u>

1. בית המשפט התבקש לאשר את הסדר ההסתלקות המוסכם בין הצדדים, אשר נערך לצורכי פשרה בלבד, ובמסגרתו הוסכם כדלקמן:

- לאחר ובעקבות הגשת התובענה, הוא הוסיף למערכת הקופות פונקציה של קיזוז אריזות.
- בכל מקרה שבו רוכש לקוח מוצר הנמכר במשקל ובאריזה, מוצגת למוכר הודעת מערכת הכוללת אפשרות לקיזוז משקל האריזה, כאשר שיעור הקיזוז מצוין ומופיע אף בחשבונית הרכישה.
- המשיב הבהיר לעובדי הקופות את חשיבות ההפרדה בין משקל המוצרים לבין משקל האריזות, לרבות סימון המארזים שבהם נעשה שימוש בכל מכירה, והוא מתחייב לפקח על יישום ההפרדה האמורה, כך שעובדי המשיב יקפידו בכל רכישה על קיזוז משקל אריזות המוצרים השקילים הנמכרים על ידו מסכום החשבון.
- **<u>פיצוי לציבור</u>**: המשיב מתחייב לקזז 2 גרם יותר ממשקל האריזה בפועל. משקל המארז של מאפים שקילים הוא 80 גרם. המשיב מתחייב לעדכן את מערכת הקופות, כך שיבוצע קיזוז של 82 גרם וזאת מעת אישורו של הסדר זה ולעתיד לבוא ללא הגבלת זמן.
- **<u>החזר הוצאות, גמול ושכר טרחה:</u>** המשיבה תשלם למבקשת גמול בסך 4,000 ₪ ושכר טרחת עורך דין בסך של 18,000 ₪ בצירוף מע"מ, אשר ישולמו בתוך 30 ימים מיום אישור בקשת ההסתלקות.

יתרה מכך, המשיב ישפה את המבקשת בגין האגרה ששולמה עם הגשת בקשת האישור, בסך 3,251 ₪, וכן הוסכם כי ככל ולא יינתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה בהתאם לבקשת הצדדים בבקשה זו, מתחייב המשיב לשאת בתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט.

2. כחלק מהסדר ההסתלקות, התחייבו המבקשת ובא כוחה כי לא קיבלו ולא הובטח להם, במישרין או בעקיפין, בהגשת תובענה ייצוגית כנגד המשיב בעניינים שנדונו בהליך דנא.

3. עוד התחייבו המבקשת ובא כוחה כי לא קיבלו ולא הובטח להם, במישרין או בעקיפין, כל תמורה או טובת הנאה בקשר עם ההסתלקות המבוקשת, למעט הגמול ושכר טרחת עורך הדין המוסכמים לעיל, אשר כפופים לאישור בית המשפט.

4. בנוסף הוסכם בין הצדדים כי נוכח הנסיבות שפורטו בבקשה ההסתלקות ובהתאם לסעיף 16(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, מבוקש מבית המשפט להורות כי הסתלקות המבקשת לא תהיה כרוכה בפרסום הודעה על כך.

5. עוד סבורים הצדדים כי ישנו מקום למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה בהתאם לתקנה 7א(א)(4)(ב) לתקנות בתי המשפט אגרות, תשס"ז-2007, מן הטעמים המיוחדים המתקיימים בעניין זה.

6. ביום 11.08.25 הוריתי על המצאת בקשת ההסתלקות המוסכמת לגורמים המקצועיים וכן על פרסום התובענה והודעת ההסתלקות בעיתון.

7. ביום 28.12.25 הוגשה תגובת הגורמים המקצועיים לבקשת ההסתלקות. לעמדת הגורמים המקצועיים, הגמול ושכר הטחה המבוקשים על ידי הצדדים בבקשת ההסתלקות מצוי על הצד הגבוה.

נטען עוד כי, בתובנות ייצוגיות בהן הפיצוי שניתן לחברי הקבוצה הינו בדמות הטבות – שכר הטרחה צריך שיהא נמוך יותר בהשוואה לתובענות ייצוגיות שבהן ניתן סעד כספי של ממש לחברי הקבוצה, וזאת בין היתר בכדי לתמרץ את הצדדים להביא לפיצוי ראוי וטוב יותר עבור חברי הקבוצה. הדבר נכון על אחת כמה וכמה שעה שעסקינן בבקשת הסתלקות, בה על פי רוב, שכר הטרחה יהא נמוך יותר משכר הטרחה הראוי במסגרת הסדרי פשרה.

נוסף לכך, נטען כי יש להתייחס לעלות הפיצוי למשיבה, להבדיל ממחיר השירותים לצרכנים. כידוע, כשמדובר בסעד הניתן לכימות כספי, עשוי להיווצר פער בין עלות מתן הסעד לעוסק לבין התועלת המופקת ממנו על ידי המקבל. יוצא אפוא, כי לאור טיב הפיצוי המוצע שעניינו בהטבת הנחות, ובשים לב כי אף לא כומת שוויו הכספי של פיצוי זה והוא תלוי בהכרח בקביעת מחיר המוצרים על ידי המשיבה, יש להפחית משכר הטרחה והגמול שהוצע על ידי הצדדים.

עוד נטען, כי נראה שבמקרה זה, היה מקום לערוך פניה מוקדמת למשיב בטרם הגשת התובענה הייצוגית ובכך לייתר את ההליך דנן. זאת, בייחוד לאור העובדה שנראה על פניו כי המשיב עסק קטן.

באשר לבקשה לפטור מתשלום חלקה השני של האגרה – עמדת הגורמים המקצועיים כי יש לדחות את הבקשה מאחר שבהתאם להוראות הדין והפסיקה, אין בטענות הצדדים כדי להוות "טעמים מיוחדים" המצדיקים את הפטור המבוקש. בו באותו היום נתנה החלטה כי הצדדים יגישו את תגובתם לעמדת הגורמים המקצועיים.

8. ביום 14.01.26 הגישה המבקשת את התייחסותה לעמדת הגורמים המקצועיים ובה צוין כי המדינה עושה שימוש לא נכון ולא ראוי בסמכות להעיר הערות להסדר זה כאשר היא ממקדת את עמדתה בסוגיית הגמול ושכר הטרחה ובסוגיית המחצית השנייה של האגרה, ואף מילה לגבי תוכן ההסדר לגופו. תגובת היועצת המשפטית אמורה להתחיל מהבחינה של ההסדר עצמו, זו המטרה העיקרית לשמה ניתנו בידיה סמכויות בעניין.

נטען כי כפי שפורט בהסדר ההסתלקות, המבקשת ובא כוחה היו נכונים להגיע להסכמות בדרך של הסתלקות, בין היתר, על רקע הנסיבות המיוחדות של המקרה, לרבות העובדה שאנו מצויים בזמני מלחמה ומשמדובר בעסק משפחתי קטן שבעליו עבר התמודדות רפואית מורכבת וכן לאור העובדה שהוא תורם לחברה ולחיילי צה"ל, כפי שנטען על ידי המשיב. המדינה התעלמה לגמרי מנסיבות אלו .

עמדת המדינה לפיה יש לשקול את שיעור הגמול ושכר הטרחה מעוררת קושי רב גם במובן זה שאילו עמדתה תתקבל, המבקשת ובא כוחה ייצאו בחסרון כיס מהליך מוצדק שהביא להסדרה עתידית ואף לפיצוי לחברי הקבוצה. ממילא הדבר יצור תמריץ שלילי שלא להגיע להסדרים בהליכים עתידיים.

עוד נטען, כי ממילא נתבקשו על ידי המבקשת שיעורי גמול ושכר טרחה צנועים ונמוכים. המבקשת הביאה להסדרה עתידית ורק מהטעם הזה - היה מקום לאשר את הסכומים. אם לא די בכך, המשיב התחייב להעניק לציבור הטבה. בניגוד לטענת המדינה, מדובר בהטבה כספית ממשית דמות של הנחה בכל רכישה ללא הגבלת זמן. כך שיש לדחות את עמדת המדינה גם ביחס למחצית השנייה של האגרה.

<u>דיון והכרעה</u>

9. לאחר שעיינתי בתובענה, בבקשת האישור ובבקשת ההסתלקות, וכן את עמדתם של הגורמים המקצועיים ותגובת המבקשת, הגעתי למסקנה כי יש לקבל את בקשת ההסתלקות בחלקה , וזאת תוך הפחתת גובה הגמול ושכר טרחת בא כוח המבקשת. ואסביר -

10. הליך ההסתלקות נקבע בסעיף 16 לחוק תובענות ייצוגיות, אשר מורה באופן הבא:

> "(א) מבקש, תובע מייצג או בא כוח מייצג, לא יסתלק מבקשה לאישור או מתובענה ייצוגית, אלא באישור בית המשפט, וכן לא יקבל, במישרין או בעקיפין, טובת הנאה מהנתבע או מאדם אחר בקשר להסתלקותו כאמור, אלא באישור בית המשפט; בהחלטתו אם לאשר טובת הנאה כאמור, ישקול בית המשפט את אלה:
>
> (1) אם הבקשה לאישור ההסתלקות הוגשה לפני שאושרה התובענה הייצוגית – האם התובענה הראתה עילת תביעה לכאורה;
>
> (2) התועלת שהביאה הבקשה לאישור או התובענה הייצוגית לחברי הקבוצה".

<u>בסעיף 16(ד)(1) לחוק נקבע כדלקמן:</u>

> "אישר בית המשפט את הסתלקותם של כל המבקשים או כל באי הכוח המייצגים מבקשה לאישור או שבית המשפט מצא שנבצר מהם להמשיך בתפקידם בבקשה לאישור, רשאי בית המשפט לקבוע כי ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקומם, לפי העניין, בתוך תקופה שיקבע, וכן רשאי בית המשפט להורות על פרסום הודעה על כך, והכל אם מצא שהדבר מוצדק בנסיבות העניין ובהתחשב בשלב שבו מצוי הדיון בבקשה לאישור;".

11. ההליך של הסתלקות בתובענה ייצוגית כולל שני שלבים עיקריים: **בשלב הראשון**, על בית המשפט לבחון את בקשת ההסתלקות בכללותה, ולהחליט האם לאשרה, תוך דיון בשאלת תשלום טובות הנאה למסתלקים. **בשלב השני**, נדרש בית המשפט להתייחס לשאלת מינוי המחליף, וכן לסוגיית הפרסום, וזאת בהתאם להוראות תקנה 11(ב) לתקנות תובענות ייצוגיות.

12. מהאמור בבקשת ההסתלקות עולה כי המשיב התחייב לתקן את הליקוי הנטען, כך שהלקוח לא ישלם על משקל האריזה כחלק ממחיר המוצר. בנסיבות אלה, קבלת הבקשה דנא תביא לסיומם של ההליכים בתיק זה, תוך חיסכון ניכר במשאבי הצדדים וקידום האינטרס הציבורי הגלום בחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

13. על בקשות לאישור הסתלקות מתוגמלת חולשת ההלכה שנקבעה בע"א 8114/14 **מרקיט מוצרי ייעול בע"מ נ' סונול ישראל** בע"מ (2018), (להלן: "**עניין מרקיט**"). בית המשפט העליון הטעים כי הכלל הנוהג הוא אי פסיקת גמול ושכר טרחה במקרים של הסתלקות, בעוד שאישור תגמול כאמור יתאפשר בנסיבות חריגות בלבד (פסקה 26 לפסק הדין).

14. בנוסף, נקבע ב**עניין מרקיט** כי בבואו לבחון בקשת הסתלקות, אין בית המשפט מסתפק אך בשיקולים המנויים בסעיף 16(א) לחוק תובענות ייצוגיות, אלא עליו לתת דעתו גם ל"שיקולי רוחב" מערכתיים. במסגרת זו, נדרש בית המשפט להישמר מפני הסכנות הטמונות בניצול לרעה של מוסד התובענה הייצוגית, ולהעניק משקל נכבד לקיומה המובנה של "בעיית הנציג" - קרי, החשש כי האינטרס של המייצג ושל בא כוחו יועדף על פני האינטרס של חברי הקבוצה או על פני תועלתו של הציבור.

15. באשר לאותם "שיקולי רוחב" החולשים על ההכרעה בבקשות לאישור הסתלקות מתוגמלת, הטעים בית המשפט העליון ב**עניין מרקיט** (שם, פסקה 27), בין היתר, כך:

> "בצד האמור, הכרעה בבקשת הסתלקות מתוגמלת מחייבת את בית המשפט לשקול גם 'שיקולי רוחב' – ובפרט את הסכנות הגלומות בהסתלקות מתוגמלת למוסד התובענה הייצוגית ולציבור בכללותו, כפי שפורט לעיל, על מנת ששכרו של ההליך הייצוגי לא ייצא בהפסדו. כידוע, גמול ושכר

> טרחה הם מהכלים החשובים והמשפיעים המסורים בידי בית משפט בעולם התובענות הייצוגיות, ויש אפוא לעשות בהם שימוש מושכל לשם התווית מדיניות ראויה בהגשה וניהול של הליכים ייצוגיים."

16. לעניין קיומה של "בעיית הנציג" בהסתלקות מתוגמלת, נקבע בפסק-דין **מרקיט** כדלקמן:

> "יש לתת את הדעת אף לבעיית הנציג הנובעת מכך שעל פי רוב הסדרי ההסתלקות המתוגמלת מוגשים בהסכמת הצדדים כך שאין מי שישמיע את קולם של חברי הקבוצה שההסדר אינו משרת את עניינם...חברי הקבוצה אינם מעורבים בהליכי הסתלקות (להבדיל מהליכי פשרה), וגם לו היו - עלות הערעור על פסיקת הגמול ושכר הטרחה עולה על התועלת שעשויה לצמוח מכך ליחידי הקבוצה. אין זאת אלא שגם כאשר מונחת לפניו בקשה מוסכמת להסתלקות מתוגמלת – בית המשפט מצווה לשקול את אינטרס הקבוצה והציבור הרחב, שקולם לא נשמע בהליך. יש לנקוט אפוא משנה זהירות באישורם של הסדרים אלה, ועל בית המשפט להשתכנע כי אין מדובר בתביעת סרק חרף העובדה שהמייצגים מעוניינים להסתלק מן ההליך הייצוגי. "

17. לצד זאת נקבע בפסיקה, כי אישור תגמול במסגרת הסתלקות כפוף למבחן סף קיומה של עילה של ממש. ככל שישתכנע בית המשפט כי התביעה אינה מבוססת או שסיכוייה אינם מצדיקים את ניהולה, לא יהא מקום לפסיקת גמול ושכר טרחה, שכן אלו אינם אמורים להינתן בגין הליכים שסיכוייהם קלושים מלכתחילה. (ראו ע"א 4714/13 **מרון דיאב נ' חברת איי דיגיטל סטור בע"מ** (2013).

18. הסוגיה שהובאה לפניי, היא סוגיה בעלת חשיבות ציבורית רבה, שכן היא נוגעת להגנה על זכויות הצרכנים ומניעת פגיעות כלכליות לא מוצדקות. טיפול ראוי בשאלה זו מסייע בשמירה על שקיפות בעסקאות ובחיזוק אמון הציבור בשוק הקמעונאי, ומבטיח כי הצרכנים לא ייפגעו כתוצאה משיקולים לא הוגנים או מטעויות שנעשו בתהליך המכירה.

19. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי בנסיבות המקרה שלפנינו, המבקשת בחרה להגיש את בקשת האישור מבלי קודם לנסות לפנות אל המשיב ולמנוע את הצורך בהליך משפטי, דרך שיח ישיר ומסודר. פנייה מוקדמת כזו הייתה מאפשרת למשיב לתקן את ההפרות הנטענות ולמנוע את הנזק הכלכלי הפוטנציאלי לחברי הקבוצה, ובמקרים מסוימים אף עשויה הייתה למנוע את הצורך בהגשת בקשה זו. היעדר פנייה מוקדמת עשוי להיחשב כניצול לרעה של ההליכים המשפטיים, שכן הוא מונע ניסיון פתרון קודם לפני הגשת התביעה (ת"צ 52621-07-23 **ראם בן אור נ' אביב בית השקעות בע"מ** (2024)).

20. לאור שיקולי המקרה כפי שפורטו לעיל, ובפרט בהתחשב בכך שהמבקשת לא טרחה לבצע פנייה מוקדמת למשיב, והשקיעה את מרצה בתיעוד הליקויים במשך חמישה חודשים, מבלי לפנות כאמור בזמן זה למשיב ומנגד תיקון המעוות לאחר מכן, בהליך זה החלטתי לפסוק גמול למבקשת על סך 1,500 ₪ ושכר טרחה לבא כוחה על סך 8,000 ₪, בצירוף מע"מ לתשלום על ידי המשיבה בתוך 30 ימים מהיום.

<u>בקשת הצדדים למתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה:</u>

25. תקנה 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), תשס"ז-2007, קובעת את חובת תשלום האגרה בתובענה ייצוגית שאינה נגד רשות. כאשר מדובר בתובענה ייצוגית שמסתיימת בהסדר הסתלקות, רשאי בית המשפט לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה, וזאת על פי שיקולים מיוחדים שייקבעו. כך נקבע בסעיף 7א(4)(ב):

> ניתן פסק דין המאשר הסדר הסתלקות לפי סעיף 16 ל<u>חוק תובענות ייצוגיות</u> ישלם המבקש את חלקה השני של האגרה; על אף האמור רשאי בית המשפט–
>
> (א) להורות כי המשיב ישלם את חלקה השני של האגרה וישפה את המבקש על סכום האגרה ששילם בעד חלקה הראשון של האגרה בתוספת הפרשי הצמדה למדד;
>
> (ב) לפטור את המבקש מתשלום חלקה השני של האגרה לפי פסקה זו, כולה או חלקה, מטעמים מיוחדים שיירשמו.

26. על פי הכלל שבתקנה 7א לתקנות בתי המשפט (אגרות), המבקש חייב בתשלום אגרה. עם זאת, קיימת אפשרות לפטור את המבקש מתשלום האגרה, וזאת במקרים בהם יימצאו

טעמים מיוחדים שיתועדו בהחלטת בית המשפט (ר' ת"צ (ת"א) 66090-05-18 **חיה שיר נ' י.ד. אריאל השקעות בע"מ** (פורסם בנבו, 21.11.2018)).

27. בנסיבות המקרה שלפנינו, לאחר בחינת טענות המבקש, לא מצאתי טעמים מיוחדים שיצדיקו את מתן פטור מתשלום חלקה השני של האגרה. התשלום הנדרש, בהתאם להוראות התקנות, מהווה חלק בלתי נפרד מההליך המשפטי, ובית המשפט לא רואה נסיבות מיוחדות או שיקולים יוצאי דופן אשר יבססו פטור מחובה זו. על כן, הבקשה לפטור נדחית.

<u>סוף דבר</u>

28. אני מורה אפוא כדלקמן:

א. בקשת המבקשת להסתלק מן הבקשה לאישור התובענה כייצוגית מתקבלת, ניתן בזאת אישור להסתלקות מהבקשה, ומתן תוקף להתחייבויות המשיב, כפי שפורטו בבקשת ההסתלקות. הבקשה לאישור כנגד המשיב נמחקת והתובענה האישית של המבקשת נגד המשיב נדחית.

ב. בנסיבות העניין לא מצאתי מקום לאיתור מייצגים חלופיים כאמור בסעיף 16(ד)(1) לחוק תובענות ייצוגיות.

ג. המשיב יישא בתשלום גמול למבקשת בסך 1,500 ₪. כמו כן, המשיב יישא בתשלום שכר טרחת בא כוח המבקש בסך של 8,000 ₪ בתוספת מע"מ. סכומים אלו ישולמו בתוך 30 ימים מיום מתן פסק הדין, שאם לא כן יישאו ריבית מהיום ועד התשלום בפועל.

ד. כמוסכם, המשיב ישפה את המבקשת בגין חלקה הראשון של אגרת בית המשפט בסך של 3,251 ₪. לא ניתן פטור מתשלום חלקה השני של אגרת בית המשפט.

ה. בא כוח המבקשת ימציא עותק של פסק דין זה למנהל בתי המשפט, לשם פרסומו בפנקס התובענות הייצוגיות.

תיק זה ייסגר.

ת"צ 40646-05-23 צוברי נ' שקורי

תיק חיצוני:

ניתן היום, ח' שבט תשפ"ו, 26 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.

